

[Duetoft]

udviklingen. CDs klare mening er, at det også fremover skal være landmænd, der ejer dansk landbrugsjord. Det vil sige, at der fortsat skal være bopælskrav, som heldigvis nu af jordlovsudvalget administreres ret stramt, men det betyder også, at man skal have en rimelig landbrugsuddannelse for at erhverve sig en landbrugsejendom.

Det, at landbruget ikke skal fjernstyres af nogle kapitalinteresser, er de fleste partier enige i, men man må være opmærksom på, at hvis strukturudviklingen fortsætter, som det er set i de seneste år, vil det om måske en halv generations tid blive nødvendigt med andre ejerformer, fordi stort set ingen unge landmænd vil være i stand til at møde med tilstrækkelig egenkapital til at overtage de til den tid meget store brug. Ønsker man ikke den udvikling, kan det altså ikke nytte at slå sig til tåls med, at der er et stort flertal i folketinget, der ønsker at bevare selvejiet. Så må man gå til handling.

Når jeg siger, at CD f.eks. ønsker at bevare uddannelseskravet for landbrugsejendomme, så mener vi det naturligvis. Der er bare det ved det, at i dag er alt over 4.000 m² landbrugsejendomme – lidt generelt sagt. Jeg mener, at vi må dele landbrugsejendommene op i flere kategorier. For det første de helt små ejendomme. Det er ejendomme, som er nedlægningsværdige. Det betyder for det første, at alle kan købe dem uden specielle forudsætninger og dermed uden dispensation. Men jeg mener ikke, at de af den årsag kan forbigå jordlovsudvalget, for da de netop burde nedlægges, må det undersøges, om jord kan stykkes fra til en naboejendom. I den sammenhæng skal vi selvfølgelig kigge på sammenlægningsgrænserne. Viser det sig, at ingen naboer ønsker at købe jorden, men at der i øvrigt ligger bevaringsværdige naboejendomme, der burde have den, burde staten måske gå ind og købe jorden op for at sælge den, når der kommer nye folk på naboejendommene.

Jeg har med glæde bemærket, at ministeren i redegørelsen efterlyser flere penge til en aktiv jordfordelingspolitik. CD er enigt med ministeren i dette ønske. Måske kunne der skaffes nogle penge ved at sælge noget af den jord, som skovstyrelsen ligger med.

Den næste type ejendomme er den, jeg vil betragte som deltidslandbrug eller begyndelsesejendomme. Her mener jeg fortsat, at der

skal være uddannelseskrav, eller at der efter en vurdering skal kunne gives dispensation. Hovederhvervskravet bør nok lempes yderligere, men køberen skal selv drive jorden – det giver adgang til uddannelsesattest efter de nuværende regler.

I det hele taget bør de lokale kommissioner mere ind i bedømmelsen af, hvorvidt en landbrugsejendom skal kunne nedlægges. Den nuværende 500.000 kr.s grænse er måske administrativt rar, men i praksis urimelig, ikke mindst fordi der er stor forskel på, hvad man får for 500.000 kr. i Ribe amt, i Storstrøms amt og i Bornholms amt. I praksis er det jo også sådan, at en samdriftsejendom, der har en vurdering på over 500.000 kr., ved at blive forsømt – måske bevidst – falder under grænsen, og så kan ingen nægte den nedlagt.

Den sidste kategori er de egentlige bæredygtige landbrug. Her mener CD, at de nuværende bestemmelser er gode nok, bortset fra sammenlægningsgrænsen, som jeg kort nævnte tidligere.

Der er en række andre sider af landbrugsloven, vi gerne vil kigge nærmere på, men det tillader tiden selvfølgelig ikke her. Lad mig derfor til slut glæde mig over, at ministeren faktisk direkte har sagt, at de danske landmænd skal være noget dygtigere. Jeg er overbevist om, at mange, ikke mindst i landbruget sely, går rundt og tror, at de er meget dygtige. Men sandheden er faktisk, at dansk landbrug i de seneste år er sakket agterud i forhold til nogle af vores konkurrenter.

Det er vel også netop på den baggrund, brancheorganisationerne er skudt op. Der er en række landmænd, der føler, at den rådgivning, de generelle organisationer kan tilbyde, ikke er tilstrækkelig, og det er den rent faktisk heller ikke, når vi sammenligner os med de sidste års udvikling i de andre EF-lande. Derfor er det mit håb, at de nye organisationer må blive anerkendt og dermed ikke afløse, men være et supplement til de generelle organisationer for de specialiserede landbrug, der ønsker at være med i den nyeste viden hele tiden.

Ove Jensen (FP):

Det har været karakteristisk for udviklingen i landbruget, at jo flere restriktioner, folketinget har fået ind i landbrugsloven, jo rin-